EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 12.2.2016
COM(2016) 67 final

2016/0039 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

om ytterligare makroekonomiskt stöd till Tunisien

{SWD(2016) 30 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

- Motiv och syfte

Samtidigt som det sedan revolutionen 2011 pågått en utdragen och bräcklig övergångsprocess i Tunisien har landets ekonomi påverkats negativt av ständiga inre oroligheter, regional instabilitet (bl.a. verkningarna av konflikterna i Libyen) och en omvärld som kännetecknats av olika svagheter (särskilt i euroområdet). Denna negativa utveckling ledde till att tillväxten hämmades betydligt och till en försämring av både den finanspolitiska situationen och betalningsbalansen. Under 2015 fick tillväxtprognosen revideras nedåt markant, vilket till stor del beror på de negativa ekonomiska konsekvenser som terroristattackerna givit upphov till (särskilt när det gäller turismen, transportsektorn och investeringar) och på produktionsstörningar till följd av social oro. Denna situation har en negativ inverkan på den redan sårbara betalningsbalansen och finanspolitiska situationen, vilket leder till betydande finansieringsbehov.

Landet har dock gjort betydande framsteg när det gäller att befästa de demokratiska mekanismerna, bl.a. genom godkännandet av en ny författning i januari 2014, även om den politiska övergången trots allt präglats av både svårigheter och perioder av instabilitet.

I mitten av april 2013 nådde Tunisien en överenskommelse med Internationella valutafonden (IMF) om ett 24-månaders stand-by-avtal till ett belopp av 1,75 miljarder US-dollar som IMF:s styrelse godkände i juni 2013 och som därefter har förlängts till december 2015. I augusti 2013 begärde landet dessutom kompletterande makroekonomiskt stöd från EU. Europeiska kommissionen svarade med att föreslå makroekonomiskt stöd till ett belopp av 250 miljoner euro i december 2013 i form av lån (stöd I), vilket medlagstiftarna höjde till 300 miljoner euro och godkände i maj 2014. Det samförståndsavtal som fastställer de politiska villkoren för detta lån trädde i kraft i mars 2015.

Efter det att den sjätte översynen av IMF-programmet slutförts i september 2015 begärde Tunisien att IMF skulle ersätta detta med ett nytt arrangemang med en löptid på förslagsvis fyra år. Det nya IMF-programmet är fortfarande under förhandling, men förväntas kunna föreläggas IMF:s styrelse för godkännande våren 2016. Stöd I fungerar som planerat bortsett från vissa förseningar i genomförandet. Den första delutbetalningen skedde den 7 maj 2015 och följdes, eftersom Tunisien uppfyllde de villkor som överenskommits med EU i samförståndsavtalet, av den andra delutbetalningen den 1 december 2015. Den tredje och sista delutbetalningen förväntas ske under det andra kvartalet 2016, under förutsättning att samförståndsavtalet villkor är uppfyllda.

Nästa steg var att Tunisiens premiärminister i en skrivelse till EU-kommissionens ordförande Jean-Claude Juncker i augusti 2015 framförde en begäran, vilken på nytt framställdes i en skrivelse från ministern för utvecklingssamarbete och investeringar i december samma år, om en andra omgång makroekonomiskt stöd till ett belopp av 500 miljoner euro i anslutning till nästa IMF-program. Mot bakgrund av att säkerhetssituationen inverkar starkt på Tunisiens ekonomi och behov av extern finansiering under denna period som präglas av en politisk övergångsprocess och efter att ha gjort en ny bedömning, i samarbete med IMF, av landets behov av extern finansiering lägger Europeiska kommissionen fram ett förslag för Europaparlamentet och rådet om att bevilja Tunisien ett andra makroekonomiskt stöd (stöd II) till ett belopp av högst 500 miljoner euro i form av medelfristiga lån. Det föreslagna beloppet är förenligt med den förväntade storleken

på IMF-programmet, de betydande risker den tunisiska ekonomin för närvarande står inför och med EU:s fasta föresats att stödja Tunisiens politiska och ekonomiska övergångsprocess.

Det nya makroekonomiska stödet ska hjälpa Tunisien att täcka en del av sitt kvarvarande behov av extern finansiering, vilket uppskattas uppgå till ca 2,9 miljarder US-dollar under perioden 2016–2017, i samband med det nya IMF-programmet. Stödet kommer att göra att landets betalningsbalans och finanspolitiska situation blir mindre sårbara på kort sikt. Det ska samordnas både med de anpassnings- och reformprogram som ska överenskommas med IMF och Världsbanken och de reformer som överenskommits inom ramen för EU:s budgetstöd, särskilt avtalet om statsbyggande *Programme d'appui à la relance* (PAR) (ett program för stöd till ekonomisk återhämtning). Det föreslagna stöd II ligger i linje med riktlinjerna för den europeiska grannskapspolitiken (EGP) och med det internationella samfundets insatser, bl.a. G7:s Deauvillepartnerskap, för att bistå Tunisien i dessa svåra tider.

Mot denna bakgrund och i enlighet med det arbetsdokument från kommissionen som åtföljer detta förslag och Europeiska utrikestjänstens bedömning av det politiska läget i landet anser kommissionen att de politiska villkoren är uppfyllda för att bevilja ett makroekonomiskt stöd av den storlek och art som nu föreslås.

- Allmän bakgrund

Efter två år med en stabil men låg *BNP-tillväxt* inom ramen för IMF-programmet (2,3 % både 2013 och 2014) har tillväxten för 2015 reviderats nedåt till 0,5 % jämfört med prognosen på 3 % i början av året. Den tunisiska ekonomin har drabbats av en kraftig nedgång till följd av framför allt terroristattackerna 2015, vilken inverkat negativt på de viktigaste sektorerna i ekonomin. Revideringen nedåt beror således bl.a. dels på de negativa effekter som attackerna haft på turistsektorn (som står för ca 7 % av BNP och sysselsätter ca 15 % av arbetskraften), på transportsektorn (som också svarar för ca 7 % av BNP, varav 20 % beror på turismen) och på de utländska investerarnas förtroende för landet, dels på störningar i fosfatproduktionen, transportsektorn och andra sektorer (p.g.a. arbetsnedläggelse och strejker). Enligt de tunisiska myndigheternas och IMF:s prognoser kommer tillväxten att öka under 2016, under förutsättning att det inte inträffar några ytterligare externa chocker, att turismen långsamt återhämtar sig och att den inhemska produktionen återgår till det normala. Det finns dock stor risk för att utvecklingen blir sämre än vad som antas i detta huvudscenario.

Dessa låga tillväxtsiffror kommer hursomhelst inte att räcka till för att påverka *arbetslösheten* i någon nämnvärd utsträckning, vilken fortfarande ligger på den höga nivån av 15 % och är särskilt hög för ungdomar och nyutexaminerade (över 30 %) och bland kvinnor (21,6 %). Dessutom arbetar fortfarande ungefär 50 % av arbetstagarna i åldersgruppen 15–24 år inom den informella ekonomin.

Inflationen låg på i genomsnitt 5,5 % under 2014 och uppvisar en nedåtgående trend mot bakgrund av de sjunkande internationella råvarupriserna, en stabil inhemsk livsmedelsproduktion, en vikande inhemsk efterfrågan och en försiktig penningpolitik. Den totala inflationen förväntas avta och gå ner till i genomsnitt 4,9 % under 2015, för att därefter ligga på runt 4 % under de kommande 5 åren.

Efter en åtstramning av *penningpolitiken* mellan 2012 och mitten av 2014 till följd av inflationstrycket och försämringen av bytesbalansen och av de offentliga finanserna sänkte centralbanken referensräntesatsen med 50 räntepunkter (till 4,25 %) i oktober 2015 i syfte att förbättra den sviktande BNP-tillväxten i en situation med en avmattad KPI-inflation.

Vad gäller de offentliga finanserna har Tunisien uppnått ett visst mått av finanspolitisk konsolidering under 2014, eftersom det strukturella saldot (vilket inte omfattar kostander för rekapitalisering av banker och andra engångskostnader) minskade från 5,1 % av BNP 2013

till 4,2 % av BNP 2014. Det strukturella saldot förväntas dock öka till 4,7 % av BNP under 2015, vilket till stor del förklaras av de utgifter som beslutats i efterdyningarna av terroristattackerna, och trots de besparingar som gjorts på grund av att oljepriset varit lägre än förväntat. I budgetlagen för 2016 anges det att det strukturella saldot ska minska ner till 4,2 % av BNP tack vare främst ökade intäkter (delvis från införandet av en mervärdesskatt) och lägre subventioner (främst beroende på antagandet om lägre internationella oljepriser och en stabil växelkurs). Lönekostnaderna kommer dock att öka på grund av de ytterligare ca 15 000 arbetstillfällen som planeras i den offentliga sektorn (främst på försvars- och säkerhetsområdet).

Samtidigt har *den offentliga bruttoskulden* fortsatt att öka och 2014 uppgick den till 50 % av BNP. Enligt prognos kommer den att nå en topp på 61 % av BNP i slutet av 2018 innan den därefter vänder nedåt. Man räknar även med att kunna öka amorteringen av statsskulden betydligt under de två kommande åren (från ca 600 miljoner US-dollar 2015 till över 1,4 miljarder US-dollar 2017 och närmare 1,2 miljarder US-dollar 2018).

När det gäller *betalningsbalansen* ökade underskottet ytterligare under 2014 då det nådde upp till 8,9 % av BNP (jämfört med 8,3 % av BNP 2013) och förväntas ligga kvar på en ohållbart hög nivå under 2015 trots de sjunkande oljepriserna, en svagare inhemsk ekonomi och ökad export. De negativa effekterna på turismen av terroristattacken i Sousse förväntas förvärra underskottet i bytesbalansen ytterligare så att det närmar sig 8,8 % av BNP. Inflödet av privat kapital till Tunisien har också minskat sedan 2011, vilket bidrar till att försvaga betalningsbalansen. De utländska nettoinvesteringarna, som uppgick till i genomsnitt 5 % av BNP under perioden 2005–2010, har minskat till bara något över 2 % av BNP under de två senaste åren.

I denna situation med ett stort bytesbalansunderskott och minskade kapitalinflöden har Tunisien blivit alltmer beroende av offentliga finansiella inflöden. Under 2015 lyckades Tunisien täcka en del av sitt externa finansieringsunderskott genom det tioåriga euroobligationslån på 1 miljard US-dollar till en ränta av 5,75 % som emitterades i januari, vilket övertecknades av de internationella investerarna trots att det inte innehöll en statlig garanti från utländska givare.

Den *officiella valutareserven* uppgick i slutet av 2014 till 7,7 miljarder US-dollar, dvs. motsvarande knappt 3 månaders import, vilket ska jämföras med det ursprungliga målet på 9 miljarder US-dollar inom ramen för IMF-programmet. Det internationella obligationslånet på 1 miljard US-dollar som emitterades i januari 2015 ökade på valutareserven, vilken dock redan i oktober hade minskat till 6,5 miljarder US-dollar, dvs. motsvarande 4 månaders import, till följd av de minskade turisminkomsterna efter terroristattackerna. Enligt nuvarande prognos kommer valutareserven att uppgå till 7,5 miljarder US-dollar i slutet av 2015. Detta är betydligt lägre än de 8,2 miljarder US-dollar som IMF prognosticerade i samband med den sjätte översynen av programmet (slutförd i september 2015) och den reserv på 10,1 miljarder US-dollar som angavs i det ursprungliga programmet.

Utlandsskulden ökade från 48 % av BNP 2011 till uppskattningsvis 56,2 % av BNP 2014 och förväntas nå en topp på 72,3 % av BNP 2018 innan den därefter vänder nedåt. Tunisiens kreditbetyg har sänkts flera gånger sedan 2011 och senast 2014 (från Ba2 till Ba3 enligt Moody’s och från BB till BB- enligt Standard & Poors).

Tunisien behöver genomföra betydande strukturella reformer. Även om landet uppvisade en relativt hög tillväxttakt i inkomsten per capita under perioden 2000–2010 (en av de högsta bland de oljeimportörerna i Mellanöstern och Nordafrika (Mena-regionen)) har det fortfarande en rad strukturella brister. Landet är framför allt alltför beroende av sin exportorienterade industri vid kusten med ett lågt mervärde, vilket ger en ojämn ekonomisk

utveckling regionalt sett, och har en inflexibel arbetsmarknad med kompetensglapp, vilket bidrar till en hög arbetslöshet, särskilt bland ungdomar. Denna tillväxtmodell har tillsammans med det faktum att transparensen och den ekonomiska styrningen ses som svag lett till en orättvis fördelning av de ekonomiska resurserna bland befolkningen.

Totalt sett har det endast gjorts begränsade framsteg i reformarbetet, delvis beroende på den svåra politiska övergångsprocessen, även om den senaste tidens positiva utveckling är hoppgivande, och regeringen står fast vid sitt åtagande att driva reformarbetet framåt. Förarbetet inför vissa viktiga reformer (bl.a. skattereformen, förvaltningsreformen förbättring av affärsklimatet och reformen av finanssektorn) har varit omfattande och kan bana väg för mer djupgående reformer. Vad gäller en del andra reformer krävs det både ytterligare åtgärder i den mellanliggande etappen och ett starkt politiskt stöd för att man ska kunna genomföra dessa fullt ut (t.ex. prissubventionsreformen och förbättringen av det sociala skyddsnätet).

Den 7 juni 2013 godkände IMF:s styrelse såsom angivits ett tvåårigt stand by-avtal till ett belopp av 1,75 miljarder US-dollar (400 % av Tunisiens kvot), vilket därefter har förlängts till december 2015. Tunisien har begärt att detta ska ersättas med ett nytt avtal med IMF, som ska ha en löptid på 4 år och bör åtföljas av en utvidgad lånemöjlighet (EFF). Det nya IMF-programmet är fortfarande under förhandling, men förväntas kunna föreläggas IMF:s styrelse för godkännande under våren 2016. Även om det slutliga beloppet ännu fastställs förväntas det bli högre än för det gällande stand by-avtalet.

IMF:s reviderade prognoser från november 2015 visar på betydande betalningsbalansbehov för perioden 2016–2017, dvs. ett totalt externt finansieringsunderskott på uppskattningsvis 5,1 miljarder US-dollar (2,7 miljarder US-dollar 2016 och 2,4 miljarder US-dollar 2017). Detta finansieringsunderskott beror till största del på tre faktorer, nämligen ett ihållande bytesbalansunderskott, behovet av att återuppbygga valutareserven under perioden 2016–2017 och de stora kommande skuldamorteringarna, särskilt under 2017. Det föreslagna nya makroekonomiska stödet på 500 miljoner euro skulle täcka 19,2 % av det uppskattade kvarvarande finansieringsbehovet.

Tunisien har tidigare fått ekonomiskt stöd från en rad olika bilateral givare (särskilt USA och Japan, men även Algeriet) och från andra multilaterala givare (bl.a. Världsbanken och Afrikanska utvecklingsbanken), vilka sannolikt kommer att bidra med medel även framledes. Av det stöd som tillhandahållits av EU bidrar stöd I på 300 miljoner euro som nu håller på att genomföras på ett välfungerande sätt, starkt till genomförandet av viktiga reformer och ger ett välbehövligt finansiellt tillskott.

- Gällande bestämmelser

Europaparlamentet och rådet antog den 15 maj 2014 beslut nr 534/2014/EU om ett första makroekonomiskt stöd till Tunisien till ett belopp av 300 miljoner euro[1].

- Förenlighet med Europeiska unionens politik och mål på andra områden

EU strävar efter att utveckla en nära relation till Tunisien och önskar stödja Tunisiens ekonomiska och politiska reformer. År 1995 blev Tunisien det första landet i södra Medelhavsområdet att ingå ett associeringsavtal med EU. Detta avtal, som trädde i kraft 1998, utgör fortfarande den rättsliga grunden för det bilaterala samarbetet. De bilaterala förbindelserna har förstärkts ytterligare tack vare EU:s grannskapspolitik, bland annat genom antagandet av de femåriga handlingsplanerna för den europeiska grannskapspolitiken (EGP) som fastställer de strategiska målen för det bilaterala samarbetet. Den senaste av dessa planer

[1] EUT L 151, 21.5.2014, s. 9.

gäller för perioden 2013–2017. Tunisien är även medlem i unionen för Medelhavsområdet. Dessutom har landet starka ekonomiska band till EU. Tunisien var klar med sin tullavveckling för industriprodukter 2008 och blev därmed det första landet i Medelhavsområdet som fick ett frihandelsområde med EU. Tunisien är det grannland som har den största andelen av sin handel med EU. Under 2014 svarade EU för 64,7 % av Tunisiens import och för 72,5 % av dess export. Tunisien är också starkt beroende av EU när det gäller utländska direktinvesteringar och andra finansiella flöden, penningöverföringar från migranter och turisminkomster. EU och Tunisien inledde formellt förhandlingar om ett djupgående och omfattande frihandelsavtal i oktober 2015 som syftar till att ge Tunisien fullt tillträde till EU:s inre marknad.

Det är meningen att det makroekonomiska stödet från EU ska komplettera de bidrag som mobiliserats inom ramen för det europeiska grannskapsinstrumentet och paraplyprogrammet, särskilt villkoren i samband med budgetstödpaketen PAR-IV och PAR-V som EU håller på att genomföra. Genom att EU:s makroekonomiska stöd hjälper de tunisiska myndigheterna att skapa en lämplig ram för sin makroekonomiska politik och sina strukturreformer gör det att mervärdet för EU:s insatser ökar totalt sett och att dessa insatser blir mer effektiva, även de som sker via andra finansieringsinstrument.

Sedan den arabiska våren inleddes har EU vid olika tillfällen gett uttryck för sitt åtagande att stödja Tunisien i dess ekonomiska och politiska reformprocess. EU har fördubblat sitt ekonomiska stöd i form av bidrag, vilket gör att Tunisien är det land som hittills fått mest finansiering inom ramen för Spring- och paraplyprogrammen.

Även om Tunisiens väg mot demokrati inte varit utan svårigheter och det fortfarande finns stora osäkerhetsmoment har landet ändå gjort betydande framsteg i det politiska reformarbetet. Associeringsavtalet, den europeiska grannskapspolitiken och andra nya initiativ borgar för starka och allt mer intensiva förbindelser mellan EU och Tunisien.

Tunisien anses uppfylla de politiska förutsättningarna för beviljande av makroekonomiskt stöd till tredjeländer, framför allt vad gäller respekten för demokrati, mänskliga rättigheter och rättsstatsprincipen och villkoret att vara ett land med vilket EU upprätthåller nära politiska och ekonomiska förbindelser. Europeiska utrikestjänsten har gjort en detaljerad bedömning av hur väl dessa politiska kriterier för att erhålla makroekonomiskt stöd uppfylls och denna bedömning är bifogad det arbetsdokument från kommissionen som åtföljer detta förslag. Förslaget om makroekonomiskt stöd är förenligt med EU:s åtagande att stödja Tunisiens ekonomiska och politiska övergång.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNING

- Samråd med berörda parter

Det makroekonomiska stödet tillhandahålls som en integrerad del av det internationella stödet till ekonomisk stabilisering i Tunisien. Under arbetet med att utarbeta detta förslag om makroekonomiskt stöd har kommissionen samrått med Internationella valutafonden och Världsbanken, vilka redan har betydande finansieringsprogram till förmån för Tunisien och dessutom förbereder nya sådana. Kommissionen samrådde med Ekonomiska och finansiella kommittén den 10 december 2015 och kommittén tillstyrkte förslaget. Kommissionen har även haft regelbundna kontakter med de tunisiska myndigheterna.

- Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden

Med hjälp av externa experter genomförde kommissionen i december månad 2013 en operationell utvärdering för att utvärdera kvaliteten och tillförlitligheten i Tunisiens offentliga finansiella flöden och administrativa förfaranden. Resultatet av denna utvärdering var i stort sett positivt och delgavs de tunisiska myndigheterna och EU:s delegation i januari 2014 för vidare behandling när det gäller områden där det eventuellt finns utrymme för förbättringar.

- Konsekvensbedömning

Unionens makroekonomiska stöd är ett nödinstrument som ska användas i undantagsfall för att åtgärda betalningsbalanskriser i tredjeländer. Detta förslag om makroekonomiskt stöd är följaktligen undantagen från kravet att genomföra en konsekvensbedömning i enlighet med kommissionens riktlinjer för en bättre lagstiftning (SWD(2015) 111 final), eftersom det är en politisk nödvändighet att agera snabbt i denna nödsituation som kräver snabba insatser.

Mer allmänt sett kommer det makroekonomiska stödet och det därmed sammanhängande ekonomiska anpassnings- och reformprogramet att bidra till att lindra Tunisiens finansieringsbehov på kort sikt, samtidigt som det stöder åtgärder som syftar till att stärka betalningsbalansen och den finanspolitiska stabiliteten på medellång sikt och öka den hållbara tillväxten, i enlighet med vad som överenskoms med IMF om inom ramen för det nya programmet. Stödet kommer bl.a. att bidra till att göra förvaltningen av de offentliga finanserna mer effektiv och transparent. Det kommer även att bidra till strukturreformer som i sin förlängning har till syfte att uppnå finanspolitisk konsolidering, justering av betalningsbalansen, ökad produktivitet och tillväxt och att främja harmonisering av regelverk och ekonomisk integration i EU, även inom ramen för det djupgående och omfattande frihandelsavtal som för närvarande håller på att förhandlas.

3. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

- Sammanfattning av den föreslagna åtgärden

Europeiska unionen ska tillhandahålla makroekonomiskt stöd till Tunisien till ett sammanlagt högsta belopp på 500 miljoner euro i form av ett medelfristigt lån. Stödet ska bidra till att täcka Tunisiens kvarvarande behov av extern finansiering under 2016–2017, såsom det fastställts av kommissionen på grundval av IMF:s uppskattningar.

Det är meningen att stödet ska betalas ut i tre delutbetalningar på 200 miljoner euro, 150 miljoner euro respektive 150 miljoner euro. Den första delutbetalningen är planerad till mitten av 2016. Den andra delutbetalningen, som är beroende av att ett antal politiska åtgärder vidtas, kan genomföras under fjärde kvartalet 2016. Den tredje och sista delutbetalningen kan göras tillgänglig i slutet av första halvåret 2017, under förutsättning att de politiska åtgärderna vidtagits. Stödet kommer att förvaltas av kommissionen. Särskilda bestämmelser för att förhindra bedrägerier och andra oriktigheter i enlighet med budgetförordningen är tillämpliga.

Såsom är brukligt när det gäller instrumentet för makroekonomiskt stöd, är utbetalningarna beroende av att de programöversyner som genomförs inom ramen för IMF:s nya finansiella arrangemang ger ett positivt resultat. Dessutom ska kommissionen och de tunisiska myndigheterna i ett samförståndsavtal komma överens om särskilda strukturreformsåtgärder. Kommissionen kommer att rikta in sig på strukturreformer som syftar till att förbättra den

allmänna makroekonomiska förvaltningen och villkoren för hållbar tillväxt (t.ex. reformer inriktade på att göra förvaltningen av de offentliga finanserna mer effektiv och transparent, skattereformer, reformer för att stödja det sociala skyddsnätet, arbetsmarknadsreformer och reformer för att förbättra regelverket för handel och investeringar). Dessa reformåtgärder kommer att stödja myndigheternas reformagenda och komplettera de program som överenskommits med IMF, Världsbanken och andra givare samt de politiska program som sammanhänger med EU:s budgetstödinsatser. De ska vara förenliga med de viktigaste ekonomiska reformprioriteringarna som EU och Tunisien enats om i den gemensamma handlingsplanen inom ramen för den gemensamma grannskapspolitiken och andra strategiska dokument. De ska också bygga vidare på de strukturreformer som genomförts under stöd I.

Beslutet att betala ut hela det makroekonomiska stödet i form av lån motiveras av Tunisiens utvecklingsnivå (mätt i inkomst per capita) och skuldindikatorer. Det är också förenligt med den behandling som Världsbanken och IMF ger Tunisien. Tunisien är inte berättigat till finansiering på förmånliga villkor vare sig från Internationella utvecklingsfondens eller från IMF:s utvidgade kreditfacilitet.

- Rättslig grund

Den rättsliga grunden för detta förslag är artikel 212 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

- Subsidiaritetsprincipen

Subsidiaritetsprincipen följs, eftersom målet för att återupprätta makroekonomisk stabilitet på kort sikt i Tunisien inte i tillräcklig grad kan uppnås av medlemsstaterna själva och därför på ett bättre sätt kan uppnås genom Europeiska unionen. De främsta orsakerna till detta är budgetbegränsningarna på nationell nivå och behovet av nära samordning mellan givarna för att maximera stödets omfattning och effektivitet.

- Proportionalitetsprincipen

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen: det begränsas till det minimum som krävs för att uppnå målet att återupprätta makroekonomisk stabilitet på kort sikt och går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta syfte.

Såsom fastställt av kommissionen på grundval av IMF:s uppskattningar inom ramen för det framtida arrangemanget med en utvidgad lånemöjlighet (EFF) uppgår stöd II till ett belopp motsvarande 19,2 % det uppskattade kvarvarande finansieringsbehovet för perioden 2016–2017. Detta är förenligt med standardreglerna för bördefördelning vid makroekonomiska stödåtgärder. Det anses vara en lämplig bördefördelningsnivå för EU med hänsyn till det stöd som har utlovats Tunisien av andra bilaterala och multilaterala biståndsgivare och kreditgivare. Om hänsyn tas till den ej utbetalda tredje delutbetalningen från stöd I uppgår det totala ekonomiska stödet från stöd I och stöd II för perioden 2016–2017 till ett belopp motsvarande 23,4 % av det uppskattade kvarvarande finansieringsunderskottet.

- Val av instrument

Projektfinansiering eller tekniskt stöd skulle inte vara lämpligt eller tillräckligt för att uppfylla dessa makroekonomiska mål. Det viktigaste mervärdet av det makroekonomiska stödet, jämfört med andra EU-instrument, är att det skulle minska de externa

finansieringsbegränsningarna och bidra till att skapa en stabil makroekonomisk ram, bland annat genom att främja en hållbar betalningsbalans och budgetsituation och en lämplig ram för strukturreformer. Genom att bidra till att införa en lämplig politisk ram kan det makroekonomiska stödet öka effektiviteten av de åtgärder som finansieras i Tunisien genom andra av EU:s finansieringsinstrument som är mer avgränsade.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Det planerade stödet är tänkt att tillhandahållas i form av ett lån och bör finansieras genom upplåning som kommissionen gör på EU:s vägnar. Budgetkostnaderna för stödet kommer att motsvara inbetalningarna till garantifonden för åtgärder avseende tredjeland (till satsen 9 %) från budgetpost 01 03 06 (Inbetalningar till garantifonden). Om man antar att den första och den andra låneutbetalningen görs 2016 till ett totalt belopp på 350 miljoner euro och den tredje görs 2017 till ett belopp på 150 miljoner euro, och i enlighet med reglerna för garantifondsmekanismen, kommer inbetalningarna att ske i budgetarna för 2018 och 2019. På grundval av aktuella prognoser om utnyttjandet av budgetposten 01 03 06 bedömer kommissionen att budgetkonsekvenserna kan hanteras.

5. ÖVRIGA INSLAG

- Översyn/ändring/tidsbegränsning

Förslaget innehåller en bestämmelse om tidsbegränsning. Det föreslagna makroekonomiska stödet bör göras tillgängligt för två och ett halvt år med början den första dagen efter ikraftträdandet av samförståndsavtalet.

2016/0039 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

om ytterligare makroekonomiskt stöd till Tunisien

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 212,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag[2],

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet[3], och

av följande skäl:

(1) Förbindelserna mellan Europeiska unionen (nedan kallad *unionen*) och Republiken Tunisien (nedan kallad *Tunisien*) utvecklas inom ramen för den europeiska grannskapspolitiken (EGP). Tunisien undertecknade som första land i Medelhavsområdet ett associeringsavtal med EU den 17 juli 1995, vilket trädde i kraft den 1 mars 1998. I enlighet med detta associeringsavtal slutförde Tunisien sin tullavveckling för industriprodukter 2008, vilket gjorde att Tunisien blev det första landet i Medelhavsområdet att ingå i ett frihandelsområde med EU. Den bilaterala politiska dialogen och det ekonomiska samarbetet har vidareutvecklats inom ramen för handlingsplanerna för den europeiska grannskapspolitiken (EGP-handlingsplanerna), varav den senaste omfattar perioden 2013–2017.

(2) Efter revolutionen och det att president Zine El Abidine Ben Ali avsattes den 14 januari 2011 hölls Tunisiens första fria och demokratiska val den 23 oktober 2011. En ny författning antogs i januari 2014 och under det fjärde kvartalet 2014 hölls parlamentsval och presidentval, varvid de viktigaste politiska aktörerna gemensamt verkade för att genomföra reformer som syftar till att bygga upp ett fullvärdigt demokratiskt system.

(3) Samtidigt som Tunisien genomgår en politisk övergångsprocess har landets ekonomi påverkats negativt av ständiga inre oroligheter, regional instabilitet (bl.a. verkningarna av konflikterna i Libyen) och en omvärld som kännetecknats av olika svagheter (särskilt i unionen som är Tunisiens viktigaste handelspartner). Denna negativa utveckling ledde till att tillväxten hämmades betydligt och till en försämring av både den finanspolitiska situationen och betalningsbalansen.

(4) Alltsedan 2011 har unionen till följd av de politiska förändringarna i Tunisien uttryckligen förpliktigat sig att stödja Tunisiens ekonomiska och politiska

[2] EUT C […], […], s. […].

[3] Europaparlamentets ståndpunkt av den ... och rådets beslut av den ...

reformprocess. Unionen har ökat sitt ekonomiska stöd till Tunisien, stärkt samarbetet inom många områden, bl.a. vad gäller det civila samhället, valsystemet, säkerhet, regional utveckling och sociala och ekonomiska reformer. Den har dessutom erbjudit Tunisien att ingå ett djupgående och omfattande frihandelsavtal, och förhandlingarna om detta inleddes i oktober 2014.

(5) Mot bakgrund av det svåra ekonomiska och finansiella läget i landet enades de tunisiska myndigheterna och Internationella valutafonden (IMF) i april 2013 om ett icke krisförebyggande treårigt stand by-avtal på 1 150 miljoner SDR (särskilda dragningsrätter) som ska stödja Tunisiens ekonomiska anpassnings- och reformprogram, vilket förlängdes till slutet av 2015. Sammanlagt har 1,5 miljarder US-dollar utnyttjats under IMF-programmet efter det att sex programöversyner slutförts.

(6) I augusti 2013 begärde Tunisien kompletterande makroekonomiskt stöd av unionen. Till följd härav antogs ett beslut om makroekonomiskt stöd på 300 miljoner euro i form av lån i maj 2014 (stöd I)[4] . Det samförståndsavtal som fastställer villkoren för stöd I trädde i kraft den 4 mars 2015. Efter det att de överenskomna åtgärderna genomförts utbetalades den första delutbetalningen av stöd I den 7 maj 2015 och den andra delutbetalningen den 1 december 2015.

(7) Unionen har gjort 524 miljoner euro tillgängliga i form av bidrag för perioden 2011–2015 inom ramen för det normala samarbetsprogrammet till stöd för Tunisiens politiska och ekonomiska reformprogram. Vidare har 155 miljoner euro anslagits till Tunisien för perioden 2011–2013 genom Spring-programmet (programmet för stöd för partnerskap, reformer och tillväxt som gynnar alla) och 122 miljoner euro för perioden 2014–2015 under paraplyprogrammet. Dessutom har Europeiska investeringsbanken tillhandahållit lån till ett belopp av 1,338 miljoner euro sedan 2011.

(8) Under 2015 har den tunisiska ekonomin drabbats hårt av ett antal terroristattacker som var inriktade på viktiga sektorer som turism och transporter och också hade till syfte att hindra fullföljandet av den politiska övergångsprocessen. Dessa attacker har inverkat negativt på den ekonomisk återhämtning som kunnat skönjas i Tunisien. Attackerna har tillsammans med den fortsatta regionala instabiliteten (bl.a. de nya konflikter som blossat upp i Libyen) och det faktum att både den europeiska ekonomin och världsekonomin fortfarande är svaga gjort att Tunisiens redan svaga betalningsbalans och finanspolitiska situation förvärrats ytterligare. Detta har lett till betydande externa finansieringsunderskott och budgetunderskott.

(9) Mot bakgrund av denna svåra situation har unionen bekräftat sitt åtagande att stödja Tunisien i dess ekonomiska och politiska reformprocess. Den gav uttryck för detta åtagande bl.a. i slutsatserna från det möte som hölls i mars 2015 i associeringsrådet mellan EU och Tunisien och efter terroristattacken i Sousse i juni 2015 (se rådets slutsatser av den 20 juli 2015). Politiskt och ekonomiskt stöd från unionen till reformprocessen i Tunisien ligger i linje med unionens politik gentemot södra Medelhavsområdet, såsom den fastställts i samband med den europeiska grannskapspolitiken.

(10) Till följd av att den ekonomiska och finansiella situationen i Tunisien försämrats har IMF och Tunisien inlett diskussioner om ett nytt ersättningsarrangemang till ett högre belopp som skulle kunna få formen av en utvidgad finansieringsmekanism (IMF-

[4] Europaparlamentets och rådets beslut nr 534/2014/EU av den 15 maj 2014 om makroekonomiskt stöd till Republiken Tunisien (EUT L 151, 21.5.2014, s. 9).

program) och ha en löptid på förslagsvis fyra år räknat från våren 2016. Det nya IMF-programmet skulle ha till syfte att lindra Tunisiens kortsiktiga betalningsbalansproblem och främja genomförandet av kraftfulla anpassningsåtgärder.

(11) I augusti 2015 begärde Tunisien ytterligare makroekonomiskt stöd från unionen på grund av de försämrade ekonomiska omständigheterna och framtidsutsikterna.

(12) Eftersom Tunisien är ett land som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken bör det betraktas som berättigat till makroekonomiskt stöd från unionen.

(13) Unionens makroekonomiska stöd bör vara ett extraordinärt finansiellt instrument för obundet och icke-öronmärkt betalningsbalansstöd som syftar till att åtgärda stödmottagarens omedelbara behov av extern finansiering och bör underbygga genomförandet av ett program som innehåller kraftfulla och omedelbara anpassnings- och strukturreformåtgärder avsedda att förbättra betalningsbalansen på kort sikt.

(14) Med hänsyn till att det fortfarande finns ett betydande kvarvarande behov av extern finansiering till Tunisiens betalningsbalans, vilket går utöver de medel som tillhandahållits av IMF och andra multilaterala institutioner, anses det makroekonomiska stöd från EU som ska ges till Tunisien (nedan kallat *det makroekonomiska stödet*) under nuvarande exceptionella omständigheter vara ett lämpligt svar på Tunisiens begäran om stöd för ekonomisk stabilisering i anslutning till IMF-programmet. Unionens makroekonomiska stöd till Tunisien ska stödja landets ekonomiska stabilisering och strukturreformer och komplettera de resurser som görs tillgängliga inom de finansiella arrangemangen med IMF.

(15) Unionens makroekonomiska stöd bör syfta till att stödja återställandet av en hållbar extern finansiell situation för Tunisien och därigenom stödja dess ekonomiska och sociala utveckling.

(16) Storleken på unionens makroekonomiska stöd fastställs på grundval av en komplett kvantitativ bedömning av Tunisiens kvarvarande behov av extern finansiering och med beaktande av landets kapacitet att finansiera sig med egna medel, särskilt de internationella reserver som står till dess förfogande. Unionens makroekonomiska stöd bör utgöra ett komplement till de program och resurser som tillhandahålls av IMF och Världsbanken. Vid fastställandet av stödbeloppet tas även hänsyn till förväntade ekonomiska bidrag från multilaterala givare och behovet av att se till att bördan delas rättvist mellan unionen och andra givare samt redan befintlig användning av unionens andra externa finansieringsinstrument i Tunisien och mervärdet av unionens samlade engagemang.

(17) Kommissionen bör säkerställa att unionens makroekonomiska stöd är rättsligt och innehållsmässigt förenligt med de viktigaste principerna, målen och åtgärderna inom de olika områdena för yttre åtgärder och annan relevant unionspolitik.

(18) Unionens makroekonomiska stöd bör stödja unionens utrikespolitik gentemot Tunisien. Kommissionens avdelningar och Europeiska utrikestjänsten bör ha ett nära samarbete under hela processen med det makroekonomiska stödet i syfte att samordna unionens utrikespolitik och att se till att den är konsekvent.

(19) Unionens makroekonomiska stöd bör främja Tunisiens uppslutning kring de värderingar man delar med unionen, däribland demokrati, rättsstatsprincipen, goda styrelseformer, respekt för mänskliga rättigheter, hållbar utveckling och fattigdomsminskning, samt dess uppslutning kring principerna om en öppen, regelstyrd och rättvis handel.

(20) Ett förhandsvillkor för beviljande av unionens makroekonomiska stöd bör vara att Tunisien respekterar gällande demokratiska mekanismer, däribland ett parlamentariskt flerpartisystem och rättsstatsprincipen, och garanterar respekt för mänskliga rättigheter. De särskilda målen för unionens makroekonomiska stöd bör dels stärka effektivitet, öppenhet och ansvarsskyldighet i systemen för förvaltning av offentliga medel i Tunisien, dels främja strukturreformer som syftar till att stödja hållbar tillväxt för alla, ökad sysselsättning och konsolidering av de offentliga finanserna. Både uppfyllandet av förhandsvillkoret och uppnåendet av dessa mål bör regelbundet övervakas av kommissionen och Europeiska utrikestjänsten.

(21) För att säkerställa att unionens ekonomiska intressen i samband med unionens makroekonomiska stöd skyddas effektivt bör Tunisien vidta lämpliga åtgärder för att förhindra och bekämpa bedrägerier, korruption och andra oriktigheter i samband med stödet. Dessutom bör det sörjas för att kommissionen genomför kontroller och för att revisionsrätten utför revisioner.

(22) Europaparlamentets och rådets befogenheter (i egenskap av budgetmyndighet) påverkas inte av att det makroekonomiska stödet utbetalas.

(23) De belopp som krävs för unionens makroekonomiska stöd bör vara förenliga med de budgetanslag som fastställts i den fleråriga budgetramen.

(24) Unionens makroekonomiska stöd bör förvaltas av kommissionen. För att Europaparlamentet och rådet ska kunna följa genomförandet av detta beslut bör kommissionen regelbundet informera dem om utvecklingen när det gäller stödet och förse dem med relevanta dokument.

(25) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta beslut, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011[5].

(26) Unionens makroekonomiska stöd bör omfattas av ekonomipolitiska villkor, vilka ska fastställas i ett samförståndsavtal. För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet, och av effektivitetsskäl, bör kommissionen bemyndigas att förhandla om sådana villkor med de tunisiska myndigheterna under övervakning av kommittén med företrädare för medlemsstaterna i enlighet med förordning (EU) nr 182/2011. Enligt den förordningen bör det rådgivande förfarandet som allmän regel tillämpas i alla andra fall än de som föreskrivs i den förordningen. Med hänsyn till den potentiellt stora inverkan som stöd som överstiger 90 miljoner euro kan ha är det lämpligt att tillämpa granskningsförfarandet för transaktioner som överstiger det tröskelvärdet. Med hänsyn till storleken på unionens makroekonomiska stöd till Tunisien bör granskningsförfarandet tillämpas för antagandet av samförståndsavtalet och alla eventuella minskningar, tillfälliga uppskjutningar och fullständiga avbrytanden av stödet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Unionen ska göra makroekonomiskt stöd till ett belopp av högst 500 miljoner euro (nedan kallat *unionens makroekonomiska stöd*) tillgängligt för Tunisien i syfte att

[5] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

stödja Tunisiens ekonomiska stabilisering och en omfattande reformagenda. Stödet ska bidra till att täcka Tunisiens betalningsbalansbehov såsom de fastställs i IMF-programmet.

2. Hela beloppet av unionens makroekonomiska stöd ska tillhandahållas Tunisien i form av lån. Kommissionen ska ha befogenhet att på unionens vägnar låna upp de nödvändiga medlen på kapitalmarknaderna eller av finansinstitut och låna dem vidare till Tunisien. Lånen ska ha en maximal genomsnittlig löptid på 15 år.

3. Frigörandet av det makroekonomiska stödet ska förvaltas av kommissionen på ett sätt som är förenligt med de avtal och överenskommelser som ingåtts mellan Internationella valutafonden (IMF) och Tunisien och de grundprinciper och mål för de ekonomiska reformerna som fastställs i det associeringsavtal mellan EU och Tunisien som har ingåtts inom ramen för den europeiska grannskapspolitiken. Kommissionen ska regelbundet informera Europaparlamentet och rådet om utvecklingen när det gäller unionens makroekonomiska stöd, inbegripet utbetalningen av stödet, och i god tid förse dessa institutioner med relevant dokumentation.

4. Det makroekonomiska stödet ska vara tillgängligt under en period av två och ett halvt år, med början från och med den första dagen efter det att det samförståndsavtal som avses i artikel 3.1 har trätt i kraft.

5. Om Tunisiens finansieringsbehov minskar avsevärt under den period som det makroekonomiska stödet betalas ut jämfört med de ursprungliga prognoserna, ska kommissionen, i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 7.2, minska de medel som görs tillgängliga inom ramen för stödet, tillfälligt skjuta upp stödet eller avbryta stödet helt.

Artikel 2

1. Ett förhandsvillkor för beviljande av unionens makroekonomiska stöd ska vara att Tunisien respekterar gällande demokratiska mekanismer, däribland ett parlamentariskt flerpartisystem och rättsstatsprincipen, och garanterar respekt för mänskliga rättigheter.

2. Kommissionen och Europeiska utrikestjänsten ska övervaka att detta förhandsvillkor uppfylls under det makroekonomiska stödets hela livscykel.

3. Punkterna 1 och 2 ska tillämpas i enlighet med rådets beslut 2010/427/EU[6].

Artikel 3

1. Kommissionen ska, i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 7.2, komma överens med de tunisiska myndigheterna om vilka tydligt definierade ekonomipolitiska och finansiella villkor, med fokus på strukturreformer och sunda offentliga finanser, som ska knytas till unionens makroekonomiska stöd, och detta ska fastställas i ett samförståndsavtal (nedan kallat *samförståndsavtalet*). De ekonomipolitiska och finansiella villkor som anges i samförståndsavtalet ska vara förenliga med de avtal och överenskommelser som avses i artikel 1.3, inbegripet de program för makroekonomiska anpassningar och strukturreformer som genomförts av Tunisien med stöd från IMF.

[6] Rådets beslut 2010/427/EU av den 26 juli 2010 om hur den europeiska avdelningen för yttre åtgärder ska organiseras och arbeta (EUT L 201, 3.8.2010, s. 30).

2. De villkor som avses i punkt 1 ska särskilt syfta till att stärka effektiviteten, transparensen och möjligheten att utöva ansvar i systemen för förvaltning av de offentliga finanserna i Tunisien, inbegripet användningen av unionens makroekonomiska stöd. Framstegen när det gäller ömsesidigt öppnande av marknader, utveckling av regelstyrd och rättvis handel och andra prioriteringar i unionens utrikespolitik ska också vederbörligen beaktas vid utformningen av de politiska åtgärderna. Framstegen på vägen mot att uppnå dessa mål ska regelbundet övervakas av kommissionen.

3. Närmare finansiella villkor för det makroekonomiska stödet ska fastställas i ett låneavtal som kommissionen ska ingå med de tunisiska myndigheterna.

4. Kommissionen ska regelbundet kontrollera att villkoren i artikel 4.3 fortfarande uppfylls, inbegripet huruvida Tunisiens ekonomiska politik överensstämmer med målen för unionens makroekonomiska stöd. Detta ska göras i nära samarbete med IMF och Världsbanken och vid behov med Europaparlamentet och rådet.

Artikel 4

1. Under förutsättning att villkoren i punkt 3 är uppfyllda ska kommissionen tillhandahålla det makroekonomiska stödet i tre delutbetalningar. Storleken på delutbetalningarna ska fastställas i det samförståndsavtal som avses i artikel 3.

2. Unionens makroekonomiska stöd ska, om så krävs, tillhandahållas i enlighet med rådets förordning (EG, Euratom) nr 480/2009[7].

3. Kommissionen ska besluta att frigöra delutbetalningarna under förutsättning att samtliga följande villkor har uppfyllts:

   (a) Förhandsvillkoret i artikel 2.

   (b) Ett kontinuerligt tillfredsställande genomförande av ett policyprogram med starka anpassnings- och strukturreformåtgärder som stöds av ett icke krisförebyggande kreditarrangemang med IMF.

   (c) Ett tillfredsställande genomförande av de ekonomipolitiska och finansiella villkor som man enats om i samförståndsavtalet.

   Frigörandet av den andra delutbetalningen ska i princip ske tidigast tre månader efter det att den första delutbetalningen frigjorts. Frigörandet av den tredje delutbetalningen ska i princip ske tidigast tre månader efter det att den andra delutbetalningen frigjorts.

4. Om villkoren i punkt 3 inte uppfylls, och bristen inte är övergående, ska kommissionen tillfälligt skjuta upp eller ställa in utbetalningen av unionens makroekonomiska stöd. I sådana fall ska kommissionen informera Europaparlamentet och rådet om skälen för det tillfälliga uppskjutandet eller inställandet av utbetalningen.

5. Unionens makroekonomiska stöd ska betalas ut till Tunisiens centralbank. Med förbehåll för de bestämmelser som ska överenskommas i samförståndsavtalet, däribland en bekräftelse på kvarvarande finansieringsbehov i budgeten, får unionsmedlen överföras till Tunisiens finansministerium som slutlig mottagare.

[7] Rådets förordning (EG, Euratom) nr 480/2009 av den 25 maj 2009 om upprättande av en garantifond för åtgärder avseende tredje land (EUT L 145, 10.6.2009, s. 10).

Artikel 5

1. De upp- och utlåningstransaktioner som avser unionens makroekonomiska stöd ska genomföras i euro med användande av samma valutadag och får inte utsätta EU för löptidstransformering eller valuta- eller ränterisker eller andra kommersiella risker.

2. Om omständigheterna så medger och om Tunisien så begär, får kommissionen vidta nödvändiga åtgärder för att se till att en klausul om förtida återbetalning införs i lånevillkoren och att det finns en motsvarande klausul i upplåningsvillkoren.

3. I de fall omständigheterna medger en förbättring av räntesatsen på lånet och om Tunisien så begär, får kommissionen besluta att refinansiera hela eller en del av det ursprungliga lånet eller omstrukturera motsvarande finansiella villkor. Refinansiering eller omstrukturering ska ske i enlighet med punkterna 1 och 4 och får inte förlänga löptiden för lånet i fråga eller öka det kapital som är utestående på dagen för refinansieringen eller omstruktureringen.

4. Tunisien ska bära unionens alla kostnader i samband med upp- och utlåningstransaktionerna enligt detta beslut.

5. Kommissionen ska informera Europaparlamentet och rådet om utvecklingen vad gäller de transaktioner som avses i punkterna 2 och 3.

Artikel 6

1. Unionens makroekonomiska stöd ska genomföras i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012[8] och kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012[9].

2. Genomförandet av unionens makroekonomiska stöd ska ske genom direkt förvaltning.

3. Det låneavtal som ska ingås med de tunisiska myndigheterna ska innehålla bestämmelser

   (a) som säkerställer att Tunisien regelbundet kontrollerar att finansieringen från unionens budget använts korrekt och vidtar lämpliga åtgärder för att förhindra oriktigheter och bedrägerier samt, vid behov, vidtar rättsliga åtgärder för att återvinna medel som utbetalats enligt detta beslut och som har förskingrats,

   (b) som skyddar EU:s finansiella intressen, i synnerhet bestämmelser om särskilda åtgärder för att förhindra och bekämpa bedrägerier, korruption och andra oriktigheter som påverkar unionens makroekonomiska stöd, i enlighet med rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95[10], rådets förordning (Euratom,

[8] Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

[9] Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 av den 29 oktober 2012 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget (EUT L 362, 31.12.2012, s. 1).

[10] Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, 23.12.1995, s. 1).

EG) nr 2185/96[11] och Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013[12],

(c) som uttryckligen ger kommissionen, inbegripet Europeiska byrån för bedrägeribekämpning, eller dess företrädare rätt att genomföra kontroller, även kontroller och inspektioner på plats,

(d) som uttryckligen ger kommissionen och revisionsrätten rätt att utföra revisioner under och efter tillgänglighetsperioden för unionens makroekonomiska stöd, däribland granskning av dokument och revisioner på plats, exempelvis operationella utvärderingar,

(e) som säkerställer att unionen har rätt till återbetalning av lånet i förtid, i det fall det konstaterats att Tunisien, i samband med förvaltningen av unionens makroekonomiska stöd, har varit inblandat i bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som skadar unionens finansiella intressen.

4. Innan unionens makroekonomiska stöd genomförs ska kommissionen med hjälp av operationella utvärderingar bedöma sundheten i Tunisiens finansiella system, de administrativa förfarandena samt de interna och externa kontrollmekanismer som är relevanta för sådant stöd.

Artikel 7

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 8

1. Kommissionen ska senast den 30 juni varje år överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av detta beslut under det föregående året, inklusive en utvärdering av detta genomförande. I rapporten ska

(a) framstegen i genomförandet av unionens makroekonomiska stöd granskas,

(b) Tunisiens ekonomiska situation och framtidsutsikter samt vilka framsteg som gjorts i fråga om genomförandet av de politiska åtgärder som avses i artikel 3.1 bedömas,

(c) det visas på sambandet mellan de ekonomipolitiska villkoren i samförståndsavtalet, Tunisiens aktuella ekonomiska och finanspolitiska resultat och kommissionens beslut att frigöra delutbetalningarna av unionens makroekonomiska stöd.

2. Kommissionen ska senast två år efter utgången av den tillgänglighetsperiod som avses i artikel 1.4 överlämna en efterhandsutvärderingsrapport till Europaparlamentet

[11] Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

[12] Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

och rådet, med en bedömning av resultaten av unionens avslutade makroekonomiska stöd, hur effektivt det varit och i vilken grad det bidragit till stödets syften.

Artikel 9

Detta beslut träder i kraft den tredje dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar *Ordförande*	*På rådets vägnar* *Ordförande*

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1 Förslagets eller initiativets beteckning

1.2 Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen

1.3 Typ av förslag eller initiativ

1.4 Mål

1.5 Motivering till förslaget eller initiativet

1.6 Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen

1.7 Planerad metod för genomförandet

2. FÖRVALTNING

2.1 Bestämmelser om uppföljning och rapportering

2.2 Administrations- och kontrollsystem

2.3 Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1 Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

3.2 Beräknad inverkan på utgifterna

3.3 Beräknad inverkan på inkomsterna

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1 Förslagets eller initiativets beteckning

Beslut om ytterligare makroekonomiskt stöd till Republiken Tunisien

1.2 Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen[13]

Politikområde: Avdelning 01 – Ekonomiska och finansiella frågor

Verksamhet: 03 – Internationella ekonomiska och finansiella frågor

1.3 Typ av förslag eller initiativ

X **Ny åtgärd**

1.4 Mål

1.4.1 Fleråriga strategiska mål för kommissionen som förslaget eller initiativet är avsett att bidra till

”Att öka välståndet i länder utanför EU”

Det viktigaste området för verksamhet som berör GD Ekonomi och finans avser följande:

1. Att främja genomförandet av den europeiska grannskapspolitiken genom att fördjupa den ekonomiska analysen och stärka den politiska dialogen och rådgivningen om åtgärdsplanernas ekonomiska aspekter.

2. Att utveckla, övervaka och genomföra makroekonomiskt stöd till partnerländer utanför Europa, i samarbete med de relevanta internationella finansiella institutionerna.

1.4.2 Specifika mål eller verksamheter inom den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen som berörs

Specifikt mål nr 1: ”Att ge makroekonomiskt stöd till tredjeländer för att hjälpa dem att lösa sin betalningsbalanskris och återfå en hållbar utlandsskuld”

Berörda verksamheter enligt den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen: Internationella ekonomiska och finansiella förbindelser, global styrning

1.4.3 Verkan eller resultat som förväntas

Det föreslagna stödet består av ett EU-lån på 500 miljoner euro till Republiken Tunisien (nedan kallad Tunisien), i syfte att bidra till en mer hållbar betalningsbalanssituation. Stödet, som ska betalas ut i tre delutbetalningar, bör hjälpa landet att komma över sin svåra situation när det gäller ekonomi och betalningsbalans, som har förvärrats av terroristattackerna under 2015 och av ihållande inhemsk och regional oro. Det kommer också att främja strukturreformer som syftar till att öka den hållbara ekonomiska tillväxten och förbättra förvaltningen av de offentliga finanserna.

1.4.4 Indikatorer för bedömning av resultat eller verkan

Myndigheterna ska regelbundet rapportera om ett antal indikatorer till kommissionens avdelningar samt tillhandahålla en omfattande rapport om uppfyllandet av de

[13] Verksamhetsbaserad förvaltning och verksamhetsbaserad budgetering benämns ibland med de interna förkortningarna ABM respektive ABB.

överenskomna politiska villkoren innan den andra och den tredje delutbetalningen av stödet genomförs.

Kommissionens avdelningar kommer att fortsätta att övervaka förvaltningen av de offentliga finanserna mot bakgrund av den utvärdering av finansiella flöden och administrativa förfaranden i Tunisien som ska göras för att förbereda detta stöd. EU:s delegation i Tunisien kommer också att regelbundet rapportera om frågor som är relevanta för övervakningen av stödet. Kommissionen kommer även i fortsättningen att hålla täta kontakter med IMF och Världsbanken, för att dra nytta av deras erfarenhet och expertis från deras pågående arbete i Tunisien.

Enligt det föreslagna beslutet ska en årlig rapport överlämnas till Europaparlamentet och rådet med en utvärdering av hur stödet genomförts. En oberoende efterhandsutvärdering av stödet kommer att göras inom två år efter det att genomförandeperioden har löpt ut.

1.5 Motivering till förslaget eller initiativet

1.5.1 Behov som ska tillgodoses på kort eller lång sikt

Utbetalningen av stödet sker på villkor att det planerade ekonomiska programmet mellan Tunisien och IMF, som förväntas vara på plats i mars 2016, genomförs på ett tillfredsställande sätt. Dessutom ska kommissionen komma överens med de tunisiska myndigheterna om särskilda politiska villkor som ska anges i ett samförståndsavtal och som måste vara uppfyllda innan kommissionen verkställer den andra och den tredje delutbetalningen.

1.5.2 Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå

Genom att hjälpa landet att komma över den ekonomiska chock som orsakades av terroristattackerna under 2015 och den inhemska och regionala oron, kommer det föreslagna makroekonomiska stödet bidra till att främja makroekonomisk stabilitet och ekonomiska reformer, samtidigt som det underbygger en konsolidering av landets politiska övergång. Genom att komplettera de medel som ställts till förfogande av de internationella finansinstituten, EU och andra givare bidrar det till den övergripande effektiviteten hos det paket för ekonomiskt stöd som den internationella givargemenskapen har tillhandahållit.

Det föreslagna programmet kommer också att stärka regeringens reformåtagande och dess strävanden efter närmare relationer med EU. Detta resultat kommer bland annat att uppnås genom lämpliga villkor för utbetalning av stödet. I ett större sammanhang kommer programmet att ge en signal till de andra länderna i regionen att EU fortsätter att stödja länder som har ekonomiska svårigheter, om de följer en tydlig väg mot politiska reformer.

1.5.3 Huvudsakliga erfarenheter från liknande försök eller åtgärder

Sedan 2004 har det gjorts sammanlagt sexton efterhandsutvärderingar av makroekonomiskt stöd. Slutsatsen i dessa utvärderingar är att makroekonomiskt stöd verkligen bidrar – om än ibland i ringa grad och indirekt – till att man lyckas förbättra hållbarheten i betalningsbalansen och den makroekonomiska stabiliteten och få till stånd strukturreformer i mottagarlandet. I de flesta fall hade det makroekonomiska stödet en positiv effekt på mottagarlandets betalningsbalans och bidrog till att lätta på budgetrestriktionerna. Det ledde också till en något högre ekonomisk tillväxt.

1.5.4 Förenlighet med andra finansieringsformer och eventuella synergieffekter

EU är en av Tunisiens största biståndsgivare. Finansiellt stöd som ges inom ramen för det europeiska grannskapsinstrumentet (ENI) och tidigare inom ramen för det europeiska

grannskaps- och partnerskapsinstrumentet (EGPI), uppgick till 801 miljoner euro för perioden 2011–2015, inbegripet totalt 277 miljoner euro genom Spring- och paraplyprogrammen (155 miljoner euro respektive 122 miljoner euro). Dessa medel kompletterades av finansiering från andra EU-instrument, såsom stabilitetsinstrumentet (IfS), det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter (EIDHR), investeringsinstrumentet för grannskapspolitiken (NIF) och tematiska program inom finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete (DCI). Europeiska investeringsbanken har också beviljat lån till ett belopp av 1,338 miljoner euro sedan 2011, varav 200 miljoner euro under 2015. Slutligen genomförs det stöd på 300 miljoner euro inom Stöd I som godkändes 2014 på ett tillfredsställande sätt, och endast den sista delutbetalningen på 100 miljoner euro återstår att betala ut.

Det viktigaste mervärdet av det makroekonomiska stödet jämfört med andra EU-instrument skulle vara att bidra till att skapa en stabil makroekonomisk ram, bl.a. genom att främja en hållbar betalningsbalans och budgetsituation, samt en lämplig ram för strukturreformer. Genom det makroekonomiska stödet tillhandahålls inte ett regelbundet ekonomiskt stöd och det är heller inte avsett att stödja den ekonomiska och sociala utvecklingen i mottagarländerna. Stödet ska upphöra så snart landets betalningsbalanssituation är på hållbar kurs igen. Därefter är det meningen att EU:s normala samarbetsinstrument ska ta över.

Det makroekonomiska stödet är också tänkt att vara ett komplement till de internationella finansinstitutens åtgärder, särskilt de anpassnings- och reformprogram som stöds av IMF:s utvidgade lånemöjlighet och Världsbankens utvecklingspolitiska lån.

1.6 Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen

X Förslag eller initiativ som pågår under **begränsad tid**

X Förslaget eller initiativet ska gälla i två och ett halvt år från och med ikraftträdandet av samförståndsavtalet, såsom anges i artikel 1.4 i beslutet

X budgetkonsekvenserna förväntas inträffa under perioden 2016–2019

1.7 Planerad metod för genomförandet[14]

X **Direkt centraliserad förvaltning** som sköts av kommissionen

2. FÖRVALTNING

2.1 Bestämmelser om uppföljning och rapportering

Detta stöd är av makroekonomisk natur och utformat i överensstämmelse med det planerade IMF-stödda ekonomiska programmet. Kommissionens övervakning kommer att utgå från framstegen med genomförandet av IMF-programmet samt de särskilda reformåtgärder som ska överenskommas med de tunisiska myndigheterna i ett samförståndsavtal (se också punkt 1.4.4).

2.2 Administrations- och kontrollsystem

2.2.1 Risker som identifierats

Det finns förvaltningsrisker, policyrisker och politiska risker i samband med det föreslagna makroekonomiska stödet.

[14] Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

Det finns en risk för att det makroekonomiska stödet, som inte är avsett för specifika utgifter, kan användas på ett bedrägligt sätt. Generellt sett är denna risk relaterad till faktorer som t.ex. kvaliteten på centralbankens och finansministeriets förvaltningssystem och om mottagarlandet har adekvat kapacitet för intern och extern revision.

En annan viktig risk kan hänföras till den inhemska säkerhetssituationen, särskilt faran för terroristattacker, som ytterligare kan bidra till att destabilisera viktiga ekonomiska sektorer och försvaga myndigheternas politiska beslutsamhet att genomföra nödvändiga ekonomiska reformer samt ge nytt bränsle åt den sociala oron. En urspårad anpassningsprocess kan äventyra målen för det IMF-stödda programmet i fara, innebära en risk för den makroekonomiska stabiliteten och förhindra en effektiv utbetalning av stöd II. Det finns också avsevärda risker med den politiska situationen på ett regionalt plan, framför allt konflikten i Libyen, vilket får negativa konsekvenser för Tunisiens ekonomiska och sociala situation, bland annat genom inflödet av libyska flyktingar.

Slutligen finns det risker som härrör från en eventuell försvagning av den europeiska och globala ekonomin (med tanke på landets stora beroende av EU-marknaden) och en ökning av energi- och livsmedelspriserna, som skulle få en betydande effekt på Tunisiens offentliga finanser och betalningsbalans.

2.2.2 Planerade kontrollmetoder

Det makroekonomiska stödet kommer att bli föremål för verifiering, kontroll och revision av revisionsrätten under ansvar av kommissionen, inbegripet Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf), och av revisionsrätten.

2.2.3 Kostnader och fördelar med kontroller samt förväntad andel fall där reglerna inte följs

Kommissionens grundläggande kostnader för verifieringsmetoder och kontroll beskrivs i tabellen under 3.2.1. Dessutom uppstår kostnader för Europeiska revisionsrätten och för eventuella insatser från Olafs sida. Kommissionsavdelningarnas operationella utvärdering under 2014 bidrar inte bara till att värdera riskerna för att medlen missbrukas. Den ger dessutom användbar information om nödvändiga reformer på området för förvaltning av de offentliga finanserna. Sådana reformer kan sedan fastställas som ett villkor för stödet. Vad gäller den förväntade andelen fall där reglerna inte följs bedöms risken (i form av utebliven återbetalning av lånet eller missbruk av medel) vara låg, att döma av de hittills gjorda erfarenheterna vad gäller instrumentet för makroekonomiskt stöd.

2.3 Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

För att minska riskerna för bedräglig användning kommer flera åtgärder att vidtas.

Samförståndsavtalet och låneavtalet kommer till att börja med att omfatta ett antal bestämmelser om inspektioner, bedrägeribekämpning, revision och återvinning av medel vid bedrägerier eller korruption. Dessutom kommer stödet att betalas in på ett särskilt konto hos Tunisiens centralbank.

I januari 2014 gjorde kommissionen dessutom, med stöd av externa konsulter, en operationell utvärdering för att kontrollera tillförlitligheten hos finansiella flöden och administrativa förfaranden som är relevanta för den här typen av stöd. Vid denna utvärdering fastställdes att ramarna för en sund ekonomisk förvaltning av det makroekonomiska stödet är tillräckligt effektiva i Tunisien. Kommissionen har låtit vissa av rekommendationerna från den operationella utvärderingen återspeglas i villkoren för den reform av förvaltningen av de offentliga finanserna som ingår i stöd I-programmet och avser att göra på motsvarande sätt när det gäller de villkor som är knutna till det nya

föreslagna makroekonomiska stödet. Kommissionen använder också andra budgetstödåtgärder för att hjälpa de tunisiska myndigheterna att förbättra sina system för förvaltning av de offentliga finanserna, och dessa insatser stöds också av andra givare.

Slutligen kommer stödet att bli föremål för kontroll och revisioner under ansvar av kommissionen, inklusive Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf), och revisionsrätten.

3 BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1 Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

- Befintliga budgetrubriker (även kallade ”budgetposter”)

01 03 02: Makroekonomiskt stöd

01 04 01 14 – Inbetalningar till garantifonden

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ avanslag	Bidrag			
	Nummer [Beskrivning……..…….]	Diff./Icke-diff. (15)	från Eftaländer[16]	från kandidatländer[17]	från tredjeländer	enligt artikel 18.1 aa i budgetförordningen
4	01 03 02 Makroekonomiskt stöd	Differentierade	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
4	42500000 01 04 01 14 Inbetalningar till garantifonden	Differentierade	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

01 04 01 04 – Europeiska unionens garanti för unionslån som har upptagits för makroekonomiskt stöd till tredjeländer: Medel ska avsättas till garantifonden för åtgärder avseende tredjeland i enlighet med förordningen om garantifonden, i dess ändrade lydelse. I överensstämmelser med förordningen baseras lånen på det utestående beloppet i slutet av året. Garantifonden ska finansieras med medel från budgetpost 01 04 01 14 (Inbetalningar till garantifonden), motsvarande 9 % av de totala utestående beloppen. Det belopp som ska betalas in i början av år ”n” beräknas som skillnaden mellan målbeloppet och fondens nettotillgångar i slutet av år ”n-1”. Det belopp som ska betalas in för år ”n” fastställs i den preliminära budgeten för ”n+1” och överförs i sin helhet i början av år ”n+1” från ”Inbetalningar till Garantifonden” (budgetrubrik 01 04 01 14). Därmed kommer 9 % (högst 45 miljoner euro) av det utbetalda beloppet att räknas in i målbeloppet i slutet av år ”n-1” vid beräkningen av inbetalningen till fonden.

15 Differentierade respektive icke-differentierade anslag.

16 Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

17 Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

Det budgetanslag (symboliskt anslag, ”p.m.”) som återspeglar budgetgarantin för lånet kommer att aktiveras endast om garantin tas i anspråk. Man räknar inte med att budgetgarantin tas i anspråk.

☐☐Nya budgetrubriker som föreslås: inte tillämpligt.

3.2 Beräknad inverkan på utgifterna

3.2.1 Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen **4**

GD: Ekonomi och finans			År **2016**[18]	År **2017**	År **2018**	År **2019**	**TOTALT**
• Driftsanslag							
Budgetrubrik 01 04 01 14 Inbetalningar till garantifonden	Åtaganden	(1a)			31,5	13,5	**45**
	Betalningar	(2 a)			31,5	13,5	**45**
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program[19] (operationell utvärdering och efterhandsutvärdering)							
Budgetpost 01 03 02	Åtaganden	(3)			0,15		**0,15**
	Betalningar	(3 a)			0,05	0,10	**0,15**
TOTALA anslag för GD ECFIN	Åtaganden	=1+1a +3			31,65	13,5	**45,15**
	Betalningar	=2+2a +3			31,55	13,6	**45,15**

• TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)			31,65	13,5	**45,15**
	Betalningar	(5)			31,55	13,6	**45,15**
TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program		(6)					

TOTALA anslag för RUBRIK 4 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	=4+ 6			31,65	13,5	**45,15**
	Betalningar	=5+ 6			31,55	13,6	**45,15**

[18] År då förslaget eller initiativet ska börja genomföras.

[19] Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

Följande ska anges om flera rubriker i budgetramen påverkas av förslaget eller initiativet:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	**5**	”Administrativa utgifter”				
		År **2016**	År **2017**	År **2018**	År **2019**	**TOTALT**
GD: Ekonomi och finans						
• Personalresurser		0,039	0,029	0,021	0,016	**0,105**
• Övriga administrativa utgifter		0,025	0,015			**0,040**
TOTALT GD ECFIN	Anslag	0,064	0,044	0,021	0,016	**0,145**
TOTALA anslag för RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	0,064	0,044	0,021	0,016	**0,145**

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År **2016**[20]	År **2017**	År **2018**	År **2019**	**TOTALT**
TOTALA anslag för RUBRIKERNA 1–5 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	0,064	0,044	31,671	13,516	**45,295**
	Betalningar	0,064	0,044	31,571	13,616	**45,295**

[20] År då förslaget ska börja genomföras.

3.2.2 Beräknad inverkan på driftsanslagen

– ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk

– X Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande:

Åtagandebemyndiganden i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Mål- och resultatbeteckning

⇩

SPECIFIKT MÅL nr 1

		År 2016		År 2017		År 2018		År 2019			
	Typ	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Totalt antal	Total kostnad
- Resultat 1	Efterhandsutvärdering					1	0,15			1	0,15
- Resultat 2	Inbetalningar till garantifonden					1	31,5	1	13,5	2	45
Delsumma för specifikt mål nr 1						2	31,65	1	13,5	3	45,15
TOTALA KOSTNADER						2	31,65	1	13,5	3	45,15

3.2.3 Beräknad inverkan på anslag av administrativ natur

3.2.3.1 Sammanfattning

– ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk

– X Förslaget/initiativet kräver att administrativa anslag tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År **2016**[21]	År **2017**	År **2018**	År **2019**	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			**TOTALT**
RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser	0,039	0,029	0,021	0,016				**0,105**
Övriga administrativa utgifter	0,025	0,015						**0,040**
Delsumma RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	0,064	0,044	0,021	0,016				**0,145**
Belopp utanför RUBRIK 5[22] **i den fleråriga budgetramen**								
Personalresurser								
Andra utgifter av administrativ natur								
Delsumma för belopp utanför RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen								

TOTALT	0,065	0,044	0,021	0,016				**0,145**

Behoven av administrationsanslag ska täckas med anslag för generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av anslag inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

21 År då förslaget eller initiativet ska börja genomföras.

22 Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

3.2.3.2 Beräknat personalbehov

– ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk

– X Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter

		År **2016**	År **2017**	År 2018	År 2019	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)								
01 01 01 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)		0,39	0,29	0,21	0,16			
XX 01 01 02 (vid delegationer)								
XX 01 05 01 (indirekta forskningsåtgärder)								
10 01 05 01 (direkta forskningsåtgärder)								
• Extern personal (i heltidsekvivalenter)[23]								
XX 01 02 01 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier finansierade genom ramanslaget)								
XX 01 02 02 (kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, vikarier och unga experter vid delegationerna)								
XX 01 04 **yy**[24]	- vid huvudkontoret							
	- vid delegationer							
XX 01 05 02 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)								
10 01 05 02 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med direkta forskningsåtgärder)								
Annan budgetrubrik (ange vilken)								
TOTALT		**0,39**	**0,29**	**0,21**	**0,16**			

XX motsvarar det politikområde eller den avdelning i budgeten som avses.

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Kostnaden för den personal som behövs beräknas på grundval av 30 % av de årliga utgifterna för en tjänsteman i löneklassen AD5 – AD12

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	Enhetschef: Övervaka och förvalta åtgärden, tillstyrka översynsrapporter avseende låneavtalet, leda kontrollbesök och bedöma de framsteg som görs för att uppfylla villkoren. Handläggare: Upprätta av samförståndsavtal, upprätthålla kontakter med samordning med myndigheter och internationella finansinstitut, upprätthålla kontakter med externa experter för operationella utvärderingar och efterhandsutvärderingar, genomföra granskningsuppdrag, utarbeta kommissionens personalrapporter och förbereda kommissionens förfaranden i

23 [Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen].

24 Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

	samband med förvaltningen av stöden.
Extern personal	Ej tillämpligt

3.2.4 Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

– X Förslaget/initiativet är förenligt med den gällande fleråriga budgetramen

3.2.5 Bidrag från tredje part

– Det ingår inga bidrag från tredje part i det aktuella förslaget eller initiativet

3.3 Beräknad inverkan på inkomsterna

X Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida